

Κρτ Στέλιος Περιστερράκης Ο λειτουργός της άγονης γραμμής

Υψηλή αίσθηση ευθύνης και μεγάλη αγάπη για τη θάλασσα και το επάγγελμα του ναυτικού. Ο λειτουργός της άγονης γραμμής Κρτ Στέλιος Περιστερράκης ανοίγει την ψυχή του στον «Ε»

Ο καπτά Στέλιος Περιστερράκης γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Νάξο, δίπλα στη θάλασσα, στο «φυσικό του χώρο». «Γνώρισα τη θάλασσα όλες τις εποχές του χρόνου, με όλα της τα χρώματα, με όλα της τα πρόσωπα και τους διαφορετικούς ήχους των κυμάτων της, στη γαλήνη και στο θυμό της. Ήταν η αφετηρία της ζωής μου». Ο πατέρας του μηχανικός στα καράβια. «Έχω κρατήσει ζωντανές τις μνήμες του, να έρχεται, να φεύγει και να μιλάει για τα ταξίδια του. Κι εγώ, όπως μάλλον ήταν φυσικό, ακολουθήσα τον ίδιο δρόμο, το δρόμο της καρδιάς μου». Αποφοίτησε από τη Σχολή της Σύρου το 1988, ανδρώθηκε στο ΠΑΡΟΣ και ΝΑΞΟΣ. «τα δυο ναξιώτικα», υπηρέτησε στο Π.Ν. ως σημαιοφόρος-κυβερνήτης του Ρ/Κ ΑΧΙΛΛΕΑΣ και στη συνέχεια δούλεψε στο Αιγαίο με πλοία της Ventouris Sea Lines. Το 1996 μεταπήδησε στις Μινωικές Γραμμές και το 1998 βρέθηκε με το ΑΡΙΑΔΩΝΗ στη γραμμή Λιβύη-Μαρόκο-Μάλτα. Επίσης, την περίοδο του Ραμαζανιού μετέφερε προσκυνητές στη Σαουδική Αραβία -μεταξύ αυτών και τον Μουσιάρ Καντάφι. Το 2000 ταξίδεψε στη Ν. Κορέα, στα ναυπηγεία της Samsung, για τη ναυπήγηση των νεότευκτων ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ και ΩΚΕΑΝΟΣ. «Σημαντικός σταθμός της πορείας μου. Από- ➤

Ορτ Στέλιος Περιστεράκης

Αναγνώριση και ευθύνη

κτησα τεράστια τεχνολογία καθ' ὅλη τη διάρκεια της ναυπηγήσεως». Πλοίαρχος τα ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝΟΥ και ΠΑΝΑΓΙΑ ΧΟΖΟΒΙΩΤΙΣΣΑ στα ενδοκυκλάδικά, το ΑΙΟΛΟΣ ΚΕΝΤΕΡΗΣ I στη γραμμή Πειραιάς-Ρέθυμνο και το Ro/Ro AEGEAN STAR. Το 2009, και για τρία χρόνια, βρέθηκε στην πλοιαρχία του ΑΡΤΕΜΙΣ και ακολούθησαν ΠΡΕΒΕΛΗΣ, ΕΞΠΡΕΣ ΠΗΓΑΣΟΣ και ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΛΛΑΣ. «Αυτό το όμορφο σκαρί, το ΑΡΤΕΜΙΣ, παρά το μέγεθός του, είναι θαλασσοβάπορο και καλοταξίδο στους καιρούς. Αναπτύσσει πολύ καλή ταχύτητα σε σχέση με τις καιρικές συνθήκες και έχει εκπαιδευμένο πλήρωμα, που ανταποκρίνεται με αψόγο επαγγελματισμό σε όλα τα δρομολόγια».

Το 2011 αναδειχθήκατε «Ναυτικός της χρονιάς» από το Lloyd's List και φέτος σάς τίμησε η ΠΕΠΕΝ. Αναγνωρίσατε...

«**Α**ντίς οι διακρίσεις με προσδιορίζουν ως άνθρωπο και ως ναυτικό. Η συγκίνησή μου είναι μεγαλύτερη, γιατί η τιμητική βράβευση της ΠΕΠΕΝ προέρχεται από ανθρώπους που γνωρίζουν καλά τη θάλασσα και το επάγγελμα του ναυτικού, με όλες τις δυσκολίες του. Από την μια αναγνωρίζεται και δικαιώνεται η πορεία μου στο χώρο της ελληνικής ναυτιλίας, από την άλλη αναλαμβάνω μεγαλύτερη ευθύνη για να συνεχίσω με περισσότερο πάθος την προσφορά μου στους ανθρώπους, είτε με την εξασφάλιση ενός ασφαλέστερου και αποδοτικότερου ταξιδιού είτε με την εγκαίρως παρέμβαση σε δύσκολες περιστάσεις. Οι βραβεύσεις δεν αποτελούν στόχο, αλλά με ενδυναμώνουν ώστε να συνεχίσω την πορεία της ψυχής μου, τη διαδρομή της «αγόνης γραμμής μου»».

Υπηρετείτε τις άγονες γραμμές εδώ και χρόνια. Πώς αντιλαμβάνεστε τη σημασία τους;

«Είμαι άρρηκτα δεμένος μ' αυτά

τα δρομολόγια. Αποτελεί τιμή και ιερό καθήκον του επαγγέλματός μου να υπηρετώ τους νησιώτες της αγόνης, που με σκαλίζουν με την αγάπη τους. Δεν είναι η εκπλήρωση μιας επαγγελματικής υποχρέωσης, είναι η επιτέλεση ενός χρέους. Κάθε δρομολόγιο έχει τις ιδιαιτερότητές του. Η θάλασσα, οι άνεμοι, οι συχνά αντίξοες καιρικές συνθήκες, ειδικά το χειμώνα, και κυρίως η κατάσταση των λιμανιών στα μικρά νησιά, που δεν έχουν κομμά υποδομή και είναι εντελώς εκτεθειμένα στον καιρό, είναι από τις βασικότερες δυσκολίες. Αποκόμισμα

«Λύνοντας τον κόβο, τα μάτια μας ήταν υγρά. Καθώς απομακρυνόμασταν από το μικρό λιμανάκι, κανένας κάτοικος δεν έφευγε. Μας χαιρετούσαν, μας έστελναν ευχές. Είμαστε οι δικοί τους άνθρωποι»

σπουδαίες και ουσιαστικές εμπειρίες. Ζω στιγμές αγωνίας όποτε δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε τα απομακρυσμένα νησιά, αλλά και στιγμές μεγάλης ικανοποίησης όταν τα ανεφοδιάζουμε, όταν διακομίζουμε ασθενείς, όταν εξασφαλίζουμε την εγκαίρως παράδοση φαρμάκων. Όλα αυτά με πλημμυρίζουν με αίσθημα ευθύνης και με γεμίζουν ως άνθρωπο. Νιώθω μια πληρότητα, ότι μεταλαβαίνω την αγάπη, γιατί υπηρετώ τον άνθρωπο. Καθημερινά γεμίζω τα συρτάρια της μνήμης και της καρδιάς μου. Αλλά η μεγαλύτερη ανταμοιβή μου είναι η αγάπη και η συμπνοια των νησι

ρωμάτων και των συναδέλφων μου, καθώς και τα πλατιά χαμόγελα και η αγάπη του κόσμου. Έτσι, παίρνω τον έπαινό μου όταν ακούω τους νησιώτες να λένε: «Έρχεται ο καπετάνιος μας, ο κορπά Στέλιος». Είναι εύσημο που καταγράφεται σε ολόκληρο το είναι σου. Όπως και η αμοιβή της φύσης, με τις εναλλαγές της, άγριες ή ήμερες. Εκεί αντιλαμβάνεσαι τη νομοτέλεια του Δημιουργού, που σου προσφέρεται πλουσιόπλοχα πάνω σε μια γέφυρα».

Πώς περνούν οι ώρες στη γέφυρα;
«**Ό**πως γράφει ο Ελύτης: "Πουθενά αλλού δεν ένιωσα τη ζωή μου τόσο δικαιωμένη όσο πάνω στη γέφυρα ενός πλοίου". Ο χρόνος εκμηδενίζεται. Είσαι μέσα σ' ένα συμπλεγμα γαλάζιου -θάλασσας και ουρανού- και μόνο οι σταθερές ρόδες λογαρίζουν στο μυαλό σου. Υπάρχει μόνο άνθρωπος και θάλασσα: τα στοιχεία της φύσης, καλό και κακό, μέσα στη θεία απεραιτοσύνη μεταξύ Ανατολής και Δύσης».

Κάθε πλοίαρχος σαν τον κορπά Στέλιο έχει ζησει στιγμές συγκινητικές, έχει συλλέξει ιστορίες που θα λεία στα εγγόνα του. «Αν μου χαρίσει ο Θεός εγγόνα, θα τους μεταλαμπαδεύσω τα βασικά αξιώματα της ζωής», σχολιάζει. «Η ανθρώπινη ζωή είναι το παν, μετράει περισσότερο από όλα. Είδικα σήμερα, βλέπουμε ότι η έννοια "άνθρωπος" έχει υποβαθμιστεί». Διπλή διακομιδή ασθενών από τα Κατάπολα στη Σύρο: «Οι διακομιδές των ασθενών είναι για μένα ό,τι πιο ιερό και όσιο υπάρχει στη ζωή. Γίνεται δικός μου άνθρωπος, στενός συγγενής μου». Θεοφάνια στη Φολέγανδρο: «Ανώνιμος τον κόβο, τα μάτια μας ήταν υγρά. Καθώς απομακρυνόμασταν από το μικρό λιμανάκι, κανένας κάτοικος δεν έφευγε. Μας χαιρετούσαν, μας ένεφαν, μας έστελναν

Ο Ορτ Στέλιος Περιστεράκης στις αναγνώσεις βορδιόλες του ΑΡΤΕΜΙΣ, κήπου πλέον δεν συνοπία κενός συχνά

ευχές. Είμαστε οι δικοί τους άνθρωποι». Μεταφορά φαρμάκων από το Λαύριο σε κάτοικο της Ηρακλείας: «Εκείνη τη στιγμή του χάριζα τον κόσμο όλο. Από τη χροιά της φωνής του κατάλαβα την ανακούφιση και την ικανοποίηση που ένιωσα». Δισσώσεις: «Ο ορισμός της ανθρωπότητας υπόστασης, το αυτονόητο του επαγγέλματός μας».

Όπως όλοι ξέρουμε και ζούμε, τα πράγματα στη στεριά είναι δύσκολα. Θεωρείτε ότι το επάγγελμα του ναυτικού πέρναει την ίδια κρίση;

«ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΩ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ

«Όταν έρχεται καταστροφική κατάσταση, τίποτα δεν μένει ολόκληρο στο διάβα της. Καταστάσεις οικονομικής κρίσης, που ενδεχομένως θα καταργήσουν και τις συλλογικές συμβάσεις, είναι επικίνδυνες. Από τα πιο εύρωστα ταμεία το ΝΑΤ, έχει καταντήσει διακονήρης. Ξέρετε τι είναι να βλέπεις για μέρες μόνο ουρανό και θάλασσα, να μιλάς με τα σίδερα και τις λαμαρίνες, μακριά από τους αγαπημένους σου ανθρώπους, να κάνεις το κουμάντο σου για να γυρίσεις πίσω στο σπίτι

σου, όπως λέγανε και οι παλιοί ναυτικοί, και να επιστρέφεις στη στεριά και να παρακαλάς για ένα φάρμακο; Είναι άδικο και αισχρό να αποξεραίνεται έτσι τη ζωή μιας άγονης οικονομικής πολιτικής. Μετά από τόσες φουρτούνες, να βλέπεις τη σύνταξη σου ψιχουλά. Να δουλεύουν στη στεριά οι ναυτικοί που είχαν επιστρέψει μ' ένα κομπόδεμα ή να παίρνουν πάλι τα ναυτικά τους φυλλάδια αυτοί που συνταξιοδοτήθηκαν. Ασφαλώς και είναι αρκετά δύσκολες, επίπονες και δυσάρεστες οι δουλειές

στη θάλασσα τώρα, κάτι που σημαίνει ότι θα έχουμε "καταναγκαστική" και όχι ποιοτική ναυτιλία». **Πώς βλέπουν το ναυτικό επάγγελμα οι σημερινοί νέοι;**

«**Ο**ι νέοι στρέφονται πάρα πολύ στο ναυτικό επάγγελμα, με βασικό κίνητρο το οικονομικό, εφόσον έσβησαν οι επαγγελματικοί ορίζοντες στη στεριά. Είναι μια καλή αρχή για τους εκκολλημένους ναυτικούς. Η βιοποριστική ανάγκη μεταβάλλεται σε αγάπη και πάθος για τη θάλασσα. Θα έλεγα

στους νέους, με τις γνώσεις που έχουν αποκτήσει από τις Σχολές, ν' ανοίξουν τα φτερά τους για τη δική τους ρότα με σύμβουλο πάντα την επιμέλεια, τη φιλομίσθεια, τον επαγγελματισμό, την υπευθυνότητα, τη συγκρότηση σκέψης. Το λάθος στη θάλασσα δεν συγχωρείται, αβλεψία ή αμέλεια δεν επιτρέπεται. Και δεν υπάρχουν δυνατότητες χαλάρωσης. Υπακοή και άμεση εκτέλεση των ναυτικών διαδικασιών εν πλω, και το αυσιαιστικότερο μεγάλη αγάπη για το επάγγελμα. Η θά- ➤

ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΟΥ, ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΑΓΟΝΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΜΟΥ»

Crπ Στέλιος Περιστεράκης

«Χωρίς τσιμινιέρα θάλασσα δεν αφουγκράζεσαι»

θάλασσα θέλει σεβασμό, να την αφουγκράζεσαι και να την εκτιμάς. Είναι μεράκι, πάθος. Εύχομαι καλή σταδιοδρομία στους νέους συναδέλφους, και να έχουν χαραγμένο ανεξίτηλα στο μυαλό τους ότι δεν κυβερνούν μόνο λαμόρινες, αλλά ότι έχουν στην ευθύνη τους ανθρώπινες ζωές. Το επάγγελμά μας είναι λεπτούργημα, και ο ναυτικός είναι ταγμένος να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο αδόγηστα, κάτω από συχνά αντιξοές συνθήκες. Οι βάρδιες της μοναξιάς είναι πολλές. Γι' αυτό, προυπέθεση για όλο αποτελεί η συνειδητή επιλογή αυτού του δρόμου. Η θάλασσα είναι η ζωή του ναυτικού, το πλήρωμα γίνεται η οικογένειά του. Η σχέση με τη θάλασσα είναι ερωτική. Πρέπει να τη λαχταράς, να μην μπορείς να ζήσεις μακριά της αν θέλεις να γίνεις ναυτικός».

Ποια είναι, κατά τη γνώμη σας, η συνεισφορά των ναυτικών στην εταιρεία σας;

«Για να αναπτύσσεται συνεχώς και να μεγαλουργεί, μια εταιρεία σαν την HSW στηρίζεται κατά κύριο λόγο στα πλοία της και στο έμπιστο δυναμικό της σε στεριά και θάλασσα. Το ισχυρότερο κίνητρο είναι να απολαμβάνει το επιβατικό κοινό υψηλές υπηρεσίες».

Μετά από αρκετά χρόνια συνεργασίας με την HSW, είμαι απόλυτα βέβαιος ότι όλοι όσοι την υπηρετούμε συνεισφέρουμε τα μέγιστα για να προβάλουμε ό,τι πρεσβεύει: ασφάλεια στα ταξίδια και ποιότητα στις παρεχόμενες υπηρεσίες. Η εταιρεία επιλέγει με αυστηρά κριτήρια τους ναυτικούς της, παρέχει συνεχή εκπαίδευση και φροντίζει για την αποτελεσματική απόδοσή τους, όπως και για τον ενδελεχή έλεγχο και την άρτια συντήρηση του στόλου».

Κλείσατε αίστως 23 χρόνια θαλάσσιας υπηρεσίας. Για πόσο ακόμη θα ταξιδεύετε;

«Δεν το έχω σκεφτεί. Για την ώρα δεν με έχει απασχολήσει. Αισθάνομαι ενεργός και αγαπώ τη δουλειά μου. Η θάλασσα δίνει

«Η θάλασσα είναι η ζωή του ναυτικού, το πλήρωμα γίνεται η οικογένειά του. Πρέπει να τη λαχταράς τη θάλασσα, να μην μπορείς να ζήσεις μακριά της, αν θέλεις να γίνεις ναυτικός»

πολλές χαρές, εμπειρίες, ανοίγει την ψυχή και το μυαλό. Όπως γράφει ο Καββαδίας: «Στερνή νυχτιά του λημανού δεν πάει χαρά...». Εξάλλου, «μια τσιμινιέρα με έρισε στον κόσμο και σφυρίζει...», συμπληρώνει ο ποιητής των ναυτικών. Δύσκολη η απόντηρη λοιπόν: Όσο υπάρχει η αγάπη για τα ταξίδια, να θες να φτάσεις σ' ένα λιμάνι και μόλις φτάσεις να θες να ξαναφύγεις. Το ταξίδι στη θάλασσα, ο ανοιχτός ορίζοντας, δίνει αίσθηση ελευθερίας, καθαρότητα σκέψης, συνύπαρξη με τη

φύση. Θάλασσα και πλοίο είναι η καρδιά και το μυαλό. Χωρίς τσιμινιέρα θάλασσα δεν αφουγκράζεσαι».

Υπάρχει κάποιος πλοίαρχος που θεωρείτε δασκαλό σας;

«Μεγάλος δασκαλός μου είναι ο Crπ Σπύρος Θηραίος. Μόλις απολύθηκα από το Πολεμικό Ναυτικό, το 1992, ναυτολογήθηκα στο ΑΠΟΛΩΝ ΕΞΠΡΕΣ, διπλά του. Και δεύτερο σημαντικό στη σταδιοδρομία μου θεωρώ τον Crπ Γιάννη Δοκιανάκη, με τον οποίο ξεκίνησαμε το παρθενικό ταξίδι του ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ από τη Ν. Κορέα στην Ελλάδα». **Κύριε πλοίαρχε, σας ευχόμαστε καλά ταξίδια. ■**